

De kerststal.

- Marcus, het oudste evangelie, begint met Johannes de Doper en Jezus die komt om zich te laten dopen.

Het evangelie van Johannes begint met Johannes de Doper die Jezus ziet aankomen en hem aanwijst als het Lam Gods.

In Paulus' brieven die ouder zijn dan de evangeliën, staat nergens een verwijzing naar een geboorteverhaal van Jezus. Paulus verwijst uitsluitend naar de kruisdood en naar de opwekking van Jezus.

Alleen Matteüs en Lucas hebben een geboorteverhaal van Jezus en wie ze leest ziet dat er eigenlijk alleen maar verschillen zijn en geen overeenkomsten tussen die beide verhalen.

Het bovenstaande mag voldoende zijn om te concluderen dat het de beide schrijvers er niet om gaat een historisch verslag te doen van de geboorte van Jezus.

Beide evangelisten verkondigen, leggen belijdenis af van hun geloof.

- In alle kerstverhalen en kerstspelen tot de meest recente toe, worden de twee verhalen met elkaar vermengd. Bij alle kerststallen kom je hetzelfde fenomeen tegen. Dat geeft verder niets, maar in de kerk willen we graag op het spoor komen van wat de verschillende teksten ons te zeggen hebben en daarom is het goed om de kerststal eens uit elkaar te halen.

- De wijzen moeten een eigen plaats krijgen. De traditie heeft er drie van gemaakt vanwege de drie geschenken: goud, met macht verbonden en wierook met overgave en gebed verbonden en mirre met de balsem voor de dode verbonden.

Ook de ster moet weg bij de kerststal, want die hoort bij de magiërs uit het Oosten.

Onder invloed van Jesaja 60- waar het gaat over koningen die God goud en wierook brengen- en door Karel de Grote(800) na Chr.) is er sprake van koningen.

Verder moet er voor het evangelie van Matteüs i.p.v. een stal een huis komen, waar de magiërs binnen kunnen gaan. En dan nog een wrede koning. Zo ontstaan er twee plaatsjes die een volkomen verschillende uistraling hebben.

- Het ene plaatje wordt gekenmerkt door de eenvoud van de stal en de kribbe en de herders en de os en de ezel (via Jesaja 1 en via het Hebreeuws voor os en ezel "schorremorrie")

Het andere plaatje levert twee lijnen op: allereerst de lijn van de magiërs uit het Oosten.

Waarschijnlijk volgen we Matteüs het meest als we hierbij Genesis 25:1-11 lezen. Daar is sprake van de zonen van de bijvrouwen van Abraham die Abraham met geschenken naar het Oosterland stuurt.

De hoofdlijn zet zich dan voort via Isaäk, Jakob en Juda (zie het geslachtsregister van Matteüs).

Hier komen dan de volkeren weer op het toneel. Immers het ging in de belofte aan Abraham, via het volk van Abraham, uiteindelijk om alle geslachten van de aarde.

Matteüs, de jood, die schrijft voor joden wil aantonen dat Jezus de verwachte Messias is, eerst voor de jood maar ook voor de heiden. Hier prikkelt hij zijn volksgenoten door te vertellen dat de heidenen door hebben wat hij zo graag ook aan zijn volksgenoten wil verkondigen; dat Jezus de verwachte Messias is.

- Het tweede dat we bij Matteüs ontdekken is dat het vanaf het begin gaat om koning tegenover koning.

De magiërs vragen immers naar de geboorteplaats van de koning der joden. En dat vervult Herodus met angst.

Het gaat om macht tegenover macht.

Matteus zal uiteindelijk als Jezus, de opgewekte, zijn leerlingen uitzendt Jezus laten zeggen:
"Mij is alle macht gegeven in hemel en op aarde".
In zijn evangelie laat Matteus zien dat het Jezus gaat om "weerloze overmacht" en
"overmachtige weerloosheid".

Jan de Geus.